

„A sajtó segítsen föl kutatni és győzelemre vinni az újat!”

Jubileumi díszünnepség a Szegedi Nemzeti Színházban, a Dél-Magyarország megjelenésének 50. évfordulóján

Az ötvenéves Dél-Magyarország jubileumi ünnepségei — amint erről lapunk vasárnapi számában beszámoltunk — már szombaton este megkezdődtek. Ekkor a szegedi Újságíró-MSZBT Klubban az újságírók, nyomdászok és lapterjesztők baráti találkozóját tartották meg.

A lap megjelenése 50. évfordulója napján, vasárnap délelőtt 10 órakor került sor a Dél-Magyarország díszünnepségére a Szegedi Nemzeti Színházban.

A jubileumi ünnepségen megtörtént a színháztermet a város dolgozóinak képviselői, a lap olvasói, barátai. Megjelent az ünneplők között Budapestről Révai József elvtárs özvegye is. Ott voltak a Dél-Magyarország régi munkatársai közül többen, eljöttek a fővárosi és a megyei lapok, valamint a szocializmust építő baráti országok budapesti nagykövetségeinek képviselői, a lengyelországi Lódzban megjelenő Glos Robotniczy és az NDK-ban, Karl-Marx-Stadtban megjelenő Volksstimme lapok küldöttségei.

A jubileumi díszünnepség elnökségében foglalt helyet: Nemes Dezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Népszabadság szerkesztő bizottságának vezetője, Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Központi Bizottság titkára, dr. Antalffy

Szirmai István elvtárs ünnepi beszéde

A Himnusz hangjai után a jubileumi díszünnepséget Siklós János nyitotta meg, majd Szirmai István mondott ünnepi beszédet. Tolmácsolta a Dél-Magyarország szerkesztőinek, munkatársainak és olvasótáborának a párt Központi Bizottságának forradalmi üdvözlését, elismerését és jókívánásait a lap fennállásának 50. évfordulója alkalmából.

— A Dél-Magyarország — mondotta — immár 16 éves harcos, kommunista orgánus, a legjelentősebbek, a legrangosabbak egyike vidéki napilapjaink sorában.

Az az út, amit a felszabadulás óta megtett, nemcsak méltó folytatás, de minőségi ugrás is a tiszteletré méltó múltú félszázados lap történetében.

Ez az az idő, amikor eljutott korunk leghaladóbb

eszméinek hirdetéséhez, a dolgozó néptömegek, a munkások, a parasztok, a velük szolidaritást vállaló értelmiségiek ügyének következetes szolgálatához.

Nem kis büszkeség e lap történetének, hogy 1944. november 19-én az első országos visszhangú szabad sajtóvá vált a születő népi Magyarországnak.

— A mi népünk fél évszázad alatt két imperialista háborút élt át. A magyar úri rend kétszer kötötte a német imperializmus szekerébe és vitte romlásba az országot. A Dél-Magyarország köré csoportosult írók, újságírók érdeme, hogy ha rájuk kényyszerített hangfogóval is, de felemelték szavukat az imperialista háborúk ellen, a polgári ellenzéki talairól is, de hangot adtak előbb a Habsburg, majd a hitleri

eszmének hirdetéséhez, a dolgozó néptömegek, a munkások, a parasztok, a velük szolidaritást vállaló értelmiségiek ügyének következetes szolgálatához.

— A mi népünk fél évszázad alatt két imperialista háborút élt át. A magyar úri rend kétszer kötötte a német imperializmus szekerébe és vitte romlásba az országot. A Dél-Magyarország köré csoportosult írók, újságírók érdeme, hogy ha rájuk kényyszerített hangfogóval is, de felemelték szavukat az imperialista háborúk ellen, a polgári ellenzéki talairól is, de hangot adtak előbb a Habsburg, majd a hitleri

második, de már győztes magyar proletárdiktatúra kivívásában.

Fontos szerepet töltött be a lap — folytatta — a fordulat éve után a szocialista építés szegedi és Szeged környéki feladatai megoldásának elősegítésében, az iparosítás, a szocialista munkaverseny, a falu szocialista forradalmának győzelmében,

A Dél-magyarország ebben az időben nemcsak agitált, hanem közvetlen mozgósított az élet megindításában, a nemzetbizottságok létrehozásában, a földosztásban, az újépítés megkezdésében. Az új Dél-Magyarország a magyar nemzeti függetlenségi front lapjaként született, de a lap lelkei a kommunisták voltak.

Vázolta ezután Szirmai István elvtárs az 1945-ben kommunisztává lett Dél-Magyarország tevékenységét a reakció leleplezésében, az újépítésben, a munkásegység megteremtésében s a

György, a Szegedi Tudományegyetem rektora, Biczó György, a szegedi városi tanács elnöke, Bódog Sándor hírlap-terjesztő, Darvasi István, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezető-helyettese, Fehér Lajos, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, Fodor István, a szegedi postaigazgatóság vezetője, Hoffmann Márton, az SZMT képviselője, Wolfgang Jahn, a Karl-Marx-Stadt-i Volksstimme főszerkesztő-helyettese, A. Karpov, a budapesti szovjet nagykövetség sajtóattaséja, ifj. Komócsin Mihály, a Szeged várost pártbizottság első titkára, Kovács László, a Dél-Magyarország Lapkiadó Vállalat igazgatója, Ligeti Jenő, a lap régi munkatársa, Stanislaw Mojkowski, a Lódzban megjelenő Glos Robotniczy felelős szerkesztője, Nagy István, a Dél-Magyarország szerkesztő bizottságának mb. vezetője, Nagy István, a Hazafias Népfront szegedi bizottságának titkára, Németh István munkáselevező, Papp Sándor, a megyei tanács elnöke, Rácz Lajos, a Csongrád megyei Hírlap szerkesztő bizottságának vezetője, Siklós János, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, Vincze György, a Szegedi Nyomda Vállalat igazgatója.

munista mozgalmat, a szocializmushoz bű szegedi munkások, parasztok, értelmiségiek akaratát sem lehetett eltörpíteni.

A Dél-Magyarország felszabadulás utáni harcos múltjához híven éles fegyvere volt a pártnak, a konszolidációért folytatott harcban, segítette az MSZMP politikájának megvalósítását.

— A Dél-Magyarország új korszaka új fejezet a szegedi sajtó történetében. Vele köszöntött be az az időszak, amikor már valóban csak

a nép igazi érdekeit szolgálja meg az újságíró tollal,

amikor a tökések érdekektől szabadabbá, függetlenebbé vált a sajtó, s amikor felemelkedhetett az igazi, korszerű tudományosság színvonalára, s sorait a leghaladóbb, egyedül tudományos világnézet hatja át. Ilyen a mi sajtónk akkor is, ha gyengeire, hibáira is rámutatunk. A kommunista újságírásnak nemcsak erényei voltak, — voltak és vannak még ma is leküzdendő fogyatékségei. Volt, amikor eltévődünk, hibásan, antimarxista módon értelmeztük a pártosságot; elhallgattuk, lakoztuk fejlődő életünk valóságos nehézségeit, problémáit, helytelen hurrá optimizmussal helyettesítettük az őszinte kommunista szót, s az élet kívánalmait, sokszínűsége helyett elszűkítettük lapjainkat. Megmondhatjuk-e, hogy minden tekintetben leküzdöttük ezeket a betegségeket, nem bukkan-e fel olykor a szűrkesség, a sematizmus egy-egy maradványa? De emlékezni kell arra is, hogy milyen kártékony rombolást okozott sajtónk nem egy területén a revizionista demagógia, amely az ellenségnek, a burzsoá ideológiának, a burzsoá újságírásnak tett engedményeket. Az 1957 óta pártunk új munkastilusát magává tévő fellendülő pártos újságírásunk nagyon fontos kötelessége, éberrel figyelni, ne hogy visszalopakodjanak ezeknek a hibáknak visszajáró kísértései, harcoljon ezek maradványai ellen, szüntelenül tökéletesítse eszközeit, emelje színvonalát, eszméiségét, mert csakis ilyen módon képes eredményesen teljesíteni a nép nevelésének felelősségteljes és magas szolgálatát.

— A szocialista építés meggyorsításáért, a szocialista alapok lerakásának befejezéséért küzdő népi munkák vár a magyar sajtótól, ezt várja itt Szegeden és vidéken a nép a Dél-Magyarországtól is.

A sajtó nem lehet kullogó szemlézője és szürke regisz-

Tanulhatunk például a régi Dél-Magyarország igényességéből, színvonalra törekvéséből, irodalom- és kultúrászeretetéséből, érdekes, fordulatossá, izés tárcairódmából és publicisztikájából, amelynek nagyszerű mesterrei voltak Móra Ferenc és Juhász Gyula,

Nem ok nélkül törtek hamissá tételére, elnémitására 1956-ban az ellenforradalmárok: a szocializmust építő munkások, dolgozó tömegek forradalmi hangját akarták ezzel elnémítani.

De a harcos kommunista Dél-Magyarországot éppen úgy, ahogy a szegedi kom-

A sajtó nem lehet kullogó szemlézője és szürke regisz-



Szirmai István elvtárs a lap egyik régi munkatársával, Szász Ferencsel beszélget

rálója a társadalom fejlődésének. Járjon előtte annak, ami az üzemekben, a falvakban és tanyáinkon, a hivatalokban, egyetemeken és

Folytatjuk a harcot a béke biztosításáért

— A világban elkezdődött harc folyik a szocializmus és a letűnő kapitalizmus erői között.

A sajtónak szent feladata, hogy éberségre, saját erőnkbe vetett hitre, a béke és a szocializmus ügyének tántoríthatatlan védelmezésére nevelje a tömegeket.

Ezután Szirmai elvtárs a Szovjetunió vezette szocialista világrendszer következetes békeharciáról, az Egyesült Államok párizsi provokációjáról szólt.

Hruscsov elvtárs következetes fellépése leplezte a kormányzatra emelt kétszínű aknamunka játékaikat. A Szovjetunió, Hruscsov elvtárs magartatása Párizsban, a szocialista tábor magabiztosságát, szuverénitását, a szocialista tábor magabiztosságát, szuverénitását a tiszteletben tartásának feltétlen megkövetelését tanúsította, míg az Egyesült Államok provokatív magartatása, kétszínű játéka jogal váltotta ki a becületlen százmilliók, köztük a mi népünk haragját és ellenállását.

Folytatjuk a harcot a béke biztosításáért és az amerikai kormány párizsi veresége után még jobb pozícióból, még jobb feltételek között.

Az amerikai provokáció a mi népünket nem riasztja meg, hanem egységét erősíti és éberségre neveli. Az amerikai kormány párizsi kudarca csak megerősíti azt a hitünket, hogy a hidegháborús erőfeszítések emelnek ugyan átmeneti akadályokat, de ezek legyőzhetők és a világ nagy, egyre erősödő béketáborra védi és győzelemre viszi a béke ügyét.

— Ebben a harcban a mi feladatunk, tovább erősíteni a nép és a párt egységét,

A sajtótörténeti kiállítás ünnepélyes megnyitása

Déli 1 órakor a Móra Ferenc Múzeum földszinti kiállító termeiben került sor az „Ötven éves a Dél-Magyarország” című gazdag anyagú sajtótörténeti kiállítás megnyitására. Jelen voltak: Nemes Dezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Népszabadság szerkesztő bizottságának vezetője, Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Központi Bizottság titkára, Darvasi István, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezető helyettese, valamint a megye és a város vezetői, azután a lap olvasói, barátai.

A megnyitón ott volt özv. Révai Józsefné, továbbá a lódi Glos Robotniczy és a Karl-Marx-Stadt-i Volksstimme szerkesztőségének küldöttsége, a testvéri szocialista országok budapesti nagykövetségei, valamint a fővárosi és a megyei lapok számos képviselője.

A sajtótörténeti kiállítás Siklós Norbert, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének főtáskára nyitotta

iskolákban, a kultúra műhelyében születik, segítsen felkutatni, terjeszteni és győzelemre vinni az újat, s leküzdni a visszahúzó régit,

végrehajtani pártunk VII. kongresszusának határozatait.

Építsük gyorsabban a szocializmust, hogy a mi országunk: Magyarország is legyen erős, legyen nagyon erős és hazánk a szocialista tábor egységében mint szabad, független ország, a legyőzhetetlen békefront szilárd hatalma legyen. Ezért is dolgozzanak a sajtó munkásai.

Szirmai István elvtárs beszéde végén ezeket mondta:

— A Dél-Magyarország megalapításának 50. évfordulóján még egyszer további jó munkát, sok sikert kívánok szerkesztőinek, munkatársainak, hogy még jobb lappal örvendeztessek meg olvasótáborukat, még eredményesebben szolgálják ügyünk lebirhatatlan igazságát, a szocializmust.

A nagy tetszéssel és tapsal fogadott ünnepi beszéd után Stanislaw Mojkowski, a lódi Glos Robotniczy főszerkesztője és Wolfgang Jahn, a Karl-Marx-Stadt-i Volksstimme főszerkesztő-helyettese üdvözölték a jubileáló lapot és további eredményeket kívántak.

Az ünnepség első része az Internacionálé hangjaival fejeződött be, majd utána művészi műsor következett. Közreműködött a Szegedi Nemzeti Színház zenekara, Vaszy Viktor és Szalatsy István vezényletével; a színház tánckara, az EDOSZ táncgyűjtése; a színház művészei közül: Mentés József, Miklós Klára, Horváth Anna, Kormos Lajos, Szabó Miklós, Madaras József; a Szegedi Zenebaratok Kórusa — szólót énekelte Moldován Stefánia, Megyesi Pál és Szalma Ferenc.



(Liebmann Béla felvételei)

Nemes Dezső elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Népszabadság szerkesztő bizottságának vezetője a Hungáriában vasárnap rendezett díszünnepségen pohárköszöntőt mondott. Üdvözölte a Dél-Magyarország szerkesztőségét és további eredményekben gazdag munkát kívánt a lap valamennyi munkatársának